

DVE MESTI OPRAVLJANJA DELA – DAVČNA OBRAVNAVA POVRAČILA STROŠKOV PREVOZA

Pojasnilo DURS, št. 4210-201/2010-2, 5. 1. 2011

Zavezanec navaja, da ima delavec v pogodbi o zaposlitvi določeni dve mesti opravljanja, ki sta krajeveno drug od drugega oddaljeni toliko, da mora delavec, kadar v istem delovnem dnevu dela opravlja na obeh lokacijah, uporabiti ali javno prevozno sredstvo ali osebno vozilo.

Zavezanca zanima, kako se davčno obravnava povračilo stroškov prevoza med obema delovnima mestoma. Ali se šteje za prevoz na delo ali službeno potovanje?

V nadaljevanju odgovarjamo.

Delavcu, ki ima v pogodbi o zaposlitvi določeni dve mesti opravljanja dela, ki sta si krajeveno oddaljeni, se povračilo stroškov prevoza na relaciji od enega do drugega delovnega mesta, kadar v istem delovnem dnevu delo opravlja na obeh delovnih mestih, davčno obravnava po 3. členu Uredbe o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja (Uradni list RS, št. 140/06 in 76/08; v nadaljevanju: Uredba) – kot povračilo za prevoz na delo in z dela.

V primeru, da je delavec z enega delovnega mesta napoten na drugo delovno mesto s potnim nalogom delodajalca, se povračilo stroškov prevoza davčno obravnava po 5. členu Uredbe – kot povračilo za prevoz na službenem potovanju.

Skladno s 3. členom Uredbe se **povračilo stroškov za prevoz na delo in z dela** ne všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja, do višine stroškov javnega prevoza od običajnemu prebivališču najbližjega postajališča do mesta opravljanja dela, če je mesto opravljanja dela vsaj en kilometer oddaljeno od delojemalčevega običajnega prebivališča. Ker se v obravnavanem primeru delavec na drugo delovno mesto odpravi iz prvega delovnega mesta (in ne z običajnega prebivališča), se mu v davčno osnovo ne všteva povračilo stroškov do višine stroškov javnega prevoza, ki nastanejo na razdalji med enim in drugim delovnim mestom.

Če delojemalec v tem primeru iz utemeljenih razlogov ne more uporabljati javnega prevoza, se mu v davčno osnovo, ne všteva povračilo stroškov prevoza do višine 0,18 eura za vsak polni kilometer razdalje od enega do drugega delovnega mesta. Za določanje oddaljenosti se v skladu s šestim odstavkom 3. člena Uredbe upoštevajo najkrajše običajne cestne povezave.

Skladno s 5. členom Uredbe se **povračilo stroškov prevoza na službenem potovanju** ne všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja do višine dejanskih stroškov za prevoz. Če delojemalec pri tem uporablja lastno prevozno sredstvo, se povračilo stroškov prevoza na službenem potovanju ne všteva v davčno osnovo do višine 0,37 eura za vsak prevožen kilometer. Povračilo stroškov prevoza se prizna kot povračilo stroškov na službenem potovanju po Uredbi, če je dokumentirano s potnim nalogom in z računi. Iz potnega naloga mora biti razvidna odobritev delodajalca za posamezno vrsto prevoza.